

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.742 van 8 december 2011
in de zaak A. 188.003/XII-6569**

In zake: Veerle STEENHAUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Igor Rogiers
kantoor houdend te 9270 Kalken
Kalkendorp 17 A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de UNIVERSITEIT GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Devers
kantoor houdend te 9000 Gent
Kouter 71-72
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 april 2008, strekt tot de nietigverklaring van:

“a) de beslissing van onbekende datum, minstens impliciet begrepen in de tweede bestreden beslissing, waarin de Universiteit Gent kennis neemt van de resultaten van de preselectie door het externe bureau, N.V. Hudson Global Resources Belgium, en deze preselectie regelmatig verklaart, hetgeen eveneens impliciet inhoudt dat [Veerle Steenhaut] niet tot de stage zal worden toegelaten;

b) de beslissing van de Raad van Bestuur van de Universiteit Gent, in datum van 22.02.2008, in zoverre die daarbij met unanimiteit:

- beslist de heer Baptist Matthys met ingang van de datum van werkelijke indiensttreding toe te laten tot de stage in de functie van voltijds directie-medewerker (studietrajectbegeleider) in graad 7 van functieklasse A bij het decanaat faculteit Diergeneeskunde;

- beslist aan de heer Baptist Matthys de salarisschaal 7.1. toe te kennen, met salarisschaalanciënniteit in de functionele loopbaan vanaf de datum van werkelijke indiensttreding of, in voorkomend geval, vanaf de eerste dag van de maand hierop volgend;
- akte neemt van het feit dat de dames Ruth Labee en Els Michiels met ingang van 22.02.2008 in de wervingsreserve worden opgenomen;
- daarmee impliciet beslist [Veerle Steenhaut] niet tot de stage toe te laten.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 oktober 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves Vluggen, die loco advocaat Igor Rogiers verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Patrick Devers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluitend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 1 januari 2006 wordt verzoekster door verwerende partij op contractuele basis aangeworven als studietrajectbegeleider aan de faculteit Diergeneeskunde.

3.2. Op 27 juni 2007 wordt een evaluatieverslag opgesteld over de prestaties van verzoekster tot april 2007. Zij scoort “goed” op alle geëvalueerde kerncompetenties en behaalt een globale eindscore van 32/40. De “globaal beschrijvende evaluatie” luidt:

“Mevr. Steenhaut is momenteel bezig aan haar tweede jaar als trajectbegeleider. Het was en is een complexe functie waarvan niet alle taken duidelijk omschreven zijn. Mevr. Steenhaut doet hierbij haar best om alle taken te vervullen, volgde en volgt bijscholing (o.a. statistiek, office, ...) en stelt zich flexibel op tegenover de andere medewerkers van de centrale facultaire diensten. Wij hopen dat mevr. Steenhaut mettertijd ook de meer administratieve aspecten van het takenpakket volledig zal beheersen en daardoor meer dossiers zelfstandig zal kunnen afhandelen (vb. ECTS fiches).”

3.3. Op 6 november 2007 stelt verzoekster zich kandidaat voor de betrekking van voltijds directiemedewerker/studietrajectbegeleider, dit is de betrekking die zij sinds 1 januari 2006 contractueel uitoefent.

Conform artikel 10 van het op 30 januari 2003 door het bestuurscollege van de Universiteit Gent aangenomen reglement voor toewijzing van betrekkingen, loopbaanstructuur en bezoldigingsregeling en functionering, evaluatie en vorming bij het ATP (hierna: het toewijzingsreglement) wordt de “rekrutering middels publieke oproep en de voorselectie” opgedragen aan een extern selectiebureau, namelijk Hudson Global Resources Belgium (hierna: Hudson). Dit bureau organiseert, luidens de artikelen 11 en 12 van het toewijzingsreglement, de rekrutering en de voorselectie “naar eigen inzichten op de professioneel meest geëigende manier binnen de wettelijke en contractuele verplichtingen”. Aan het aanvragende departement moeten in de regel minstens drie valabele kandidaten worden aangeboden en het aanvragende departement ontvangt een schriftelijk rapport van de gepreselecteerde kandidaten. Het departement organiseert luidens artikel 14 van het toewijzingsreglement de eindselectie

van de door het extern bureau voorgestelde gepreselecteerde kandidaten. De selectiecommissie “nodigt in ieder geval alle gepreselecteerde kandidaten uit voor een interview en bepaalt verder zelf haar werkwijze”. Over de toelating tot de stage beslist uiteindelijk, zo stelt artikel 16 van het reglement, het universiteitsbestuur “[o]p grond van de elementen van de voorselectie en die van de eindselectie”.

3.4. Hudson biedt op onbekende datum aan verwerende partij een lijst van drie valabele kandidaten aan, met name Ruth Labee, Baptist Matthys en Els Michiels. Verzoekster staat dus niet op deze lijst.

Op 20 december 2007 meldt Hudson via e-mail aan verzoekster:

“Na zorgvuldige evaluatie hebben wij besloten om uw kandidatuur voor deze functie niet verder in aanmerking te nemen.”

3.5. Op 31 januari 2008 bespreekt de selectiecommissie van de faculteit Diergeneeskunde de drie kandidaturen die door Hudson werden gepreselecteerd. Twee van de drie uitgenodigde kandidaten bieden zich aan voor het selectiegesprek, de derde laat zich verontschuldigen. De commissie notuleert haar beoordeling van de beide aanwezige kandidaten op grond van het interview en stelt ten slotte aan de raad van bestuur van de Universiteit Gent voor om Baptist Matthys toe te laten tot de stage en conform het toewijzingsreglement Ruth Labee en Els Michiels op te nemen in de werfreserve.

3.6. Op 22 februari 2008 beslist de raad van bestuur van de universiteit om Baptist Matthys vanaf de datum van werkelijke indiensttreding toe te laten tot de stage en neemt akte ervan dat Ruth Labee en Els Michiels opgenomen worden in de werfreserve.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van het beroep

4. Als eerste voorwerp van haar beroep ziet verzoekster een beslissing “van onbekende datum” waarin verwerende partij kennis neemt van de

resultaten van de preselectie door Hudson “en deze preselectie regelmatig verklaart”.

Uit de hiervóór gereleveerde bepalingen van het toewijzingsreglement blijkt dat uiteindelijk de raad van bestuur beslist over de toelating tot de stage op grond van “de elementen van de voorselectie en die van de eindselectie”. De aan die beslissing voorafgaande handelingen maken deel uit van de complexe verrichting die een selectieprocedure is, maar finaal is het dus de raad van bestuur die ook de preselectie uitdrukkelijk, of te dezen impliciet door het nemen van de uiteindelijke eindbeslissing, regelmatig verklaart.

Dit neemt niet weg dat, zoals de preselectie en de selectie verlopen, ook de selectiecommissie kennis heeft genomen van de resultaten van de preselectie en dat verzoekster op zeker ogenblik zelfs uit de verdere selectieprocedure is gezet. Die uitsluiting is als voorbereidende handeling voor haar een onmiddellijk grievende, en dus aanvechtbare vóórbeslissing. Gelet op de verplichting voor de selectiecommissie om “in ieder geval” de door Hudson gepreselecteerde kandidaten voor een selectiegesprek uit te nodigen -en dus mogelijk ook anderen, zoals verzoekster- en de vaststelling dat de selectiecommissie er op 31 januari 2008 niet toe is gekomen om ook verzoekster te interviewen, blijkt daaruit de impliciete beslissing van de selectiecommissie om verzoekster van de eindselectie uit te sluiten. Het blijkt niet dat die vóórbeslissing aan verzoekster is meegedeeld, met vermelding van de beroepsmogelijkheden, op een tijdstip dat meer dan zestig dagen voorafgaat aan het instellen van het voorliggend beroep, zodat verzoekster ze tijdig samen met de eindbeslissing mag bestrijden.

5. Ambtshalve wordt vastgesteld dat verzoekster geen belang heeft om de samenstelling van de werfreserve aan te vechten. Wanneer het beroep tegen de aanstelling van B. Matthys ingewilligd wordt en verwerende partij tot een nieuwe aanstelling zou overgaan, zou immers door die aanstelling en met toepassing van artikel 19, eerste lid, van het toewijzingsreglement opnieuw een werfreserve worden gevormd.

6. Verzoekster heeft geen bijkomend belang erbij, om afzonderlijk de salarisschaal en schaalanciënniteit aan te vechten die wordt toegekend aan de

concurrent waarvan zij de aanstelling bestrijdt. Een en ander volgt het lot van de aanstelling zelf.

7. Duidelijkheidshalve merkt de Raad op dat een beslissing - impliciet of expliciet - om verzoekster niet tot de stage toe te laten niet bestaat. Aangezien zij zelfs de eindselectie niet heeft gehaald, is onduidelijk waar en wanneer dan verwerende partij bovendien nog impliciet beslist zou hebben haar tevens niet tot de stage toe te laten. In zoverre bestaat het voorwerp van het beroep niet.

8. Gelet op wat voorafgaat, herformuleert de Raad het ontvanke-lijk door verzoekster bestredene als volgt: eensdeels, de beslissing van de raad van bestuur van de universiteit Gent van 22 februari 2008 waarbij Baptist Mathys wordt toegelaten tot de stage in de functie van voltijds directiemedewerker (studietrajectbegeleider) en, anderdeels, de daaraan voorafgaande impliciete weigering van de selectiecommissie om verzoekster uit te nodigen voor de eindselectie.

V. Onderzoek van de middelen

9. In het inleidend verzoekschrift voert verzoekster vijf middelen aan; in de memorie van wederantwoord voert zij nog een zesde middel aan. Het auditorsverslag onderzoekt enkel het vierde middel, in zoverre dit de schending van de formele-motiveringsplicht aanvoert, en het zesde middel.

A. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

10. In het vierde middel voert verzoekster onder meer de schending aan van de formele-motiveringsplicht zoals verwoord in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Aangezien de overige in het middel aangevoerde bepalingen en beginselen in het auditorsverslag onbesproken zijn gebleven, komen ze hierna evenmin nog ter sprake.

Verzoekster betoogt dat uit de beslissing van de raad van bestuur geenszins blijkt waarom B. Matthys is benoemd. Er wordt zelfs geen gewag gemaakt van de voordrachten door Hudson en er blijkt niet uit of verwerende partij zich een eigen oordeel heeft gevormd en zo ja, op welke gronden.

Ook de voordracht van kandidaten door Hudson is volgens haar aan de uitdrukkelijke-motiveringsplicht onderworpen. In zoverre die voordracht niet aan de motiveringswet onderworpen zou zijn omdat ze uitgaat van een particulier orgaan en niet van het bestuur zelf, is er sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel en dient hierover een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof te worden gesteld.

Indien de haar meegedeelde inhoud van het “verslagje” van de consultant van Hudson als motivering zou gelden, is deze “zeker niet aanvaardbaar [...] met het oog op de feiten en derhalve onbegrijpelijk” aangezien ze in tegenspraak is met de “uitgesproken positieve evaluatie” van eind juni 2007.

Verzoekster heeft voorts geen tijdige kennis gekregen van het preselectieverslag van Hudson zodat er ook geen motivering uit afgeleid kan worden; zij is van dit verslag pas in kennis gesteld tijdens de later gevoerde procedure voor de rechtbank van eerste aanleg.

Beoordeling

11. De preselectie door Hudson is, als gezien, een louter voorbereidende handeling en bijgevolg niet onderworpen aan de formele-motiveringsplicht. Het gegeven dat Hudson een private arbeidsbemiddelaar is, is aan die vaststelling vreemd, zodat het verzoek tot prejudiciële vraagstelling niet relevant is.

Ook de aangevochten vóórbeslissing van de selectiecommissie kon en moest niet uitdrukkelijk worden gemotiveerd: als impliciete beslissing is ze uit haar aard niet onderworpen aan de plicht tot formele motivering.

Noch de selectie door Hudson, noch de impliciete weigering van de selectiecommissie om verzoekster toe te laten tot de eindselectie, maar enkel de eindbeslissing is bijgevolg onderworpen aan de toepassing van de aangevoerde wet van 29 juli 1991. De door die wet voorgeschreven motivering, die in het benoemingsbesluit zelf -of alleszins in de adviezen waaraan het mogelijk refereert- uitdrukkelijk tot uiting moet worden gebracht, moet verzoekster minstens toelaten uit te maken op grond van welke objectieve, redelijke en pertinente criteria zij voorbijgegaan is.

12. Verwerende partij heeft een uittreksel neergelegd, uit “het verslag en overzicht van de beslissingen van de vergadering van de raad van bestuur 22 februari 2008”. Dit uittreksel geeft de beslissing weer om B. Matthys tot de stage toe te laten, zonder enig veruitwendigd motief.

Aangezien de raad van bestuur overeenkomstig het toewijzingsreglement beslist op grond van de elementen van de voorselectie en die van de eindselectie, en de raad van bestuur ongewijzigd het voorstel van de selectiecommissie overneemt, moet worden aangenomen dat hij impliciet maar zeker ook de niet formeel gemotiveerde vóórbeslissing van de selectiecommissie de zijne heeft gemaakt. Evenzeer moet worden aangenomen dat deze commissie op vlak van de materiële motieven zich het rapport van Hudson heeft eigen gemaakt, minstens dan toch wat de redenen voor de uitsluiting van verzoekster betreft, aangezien zij verzoekster niet heeft uitgenodigd tot het eindselectiegesprek.

Dit door consulent C.S. ondertekende rapport, stuk 2 van het administratief dossier, beschrijft verzoekster in het psychotechnisch onderzoek, en haar niet-selectie, aldus:

“Mevrouw Steenhaut studeert in 2000 af als dierenarts aan de Universiteit Gent. Ze treedt hiermee in de voetsporen van haar grootvader, haar vader en haar moeder. Ze geeft aan dat ze tijdens haar studies tot het besef komt dat ze geen praktiserend dierenarts wenst te worden, maar dat ze graag les wenst te geven. In 2001 behaalt ze haar aggregaatsdiploma. Na enkele interimopdrachten in het secundair onderwijs gaat mevrouw Steenhaut aan de slag als lector in het Katho te Roeselare. De afstanden van en naar het werk wegen zwaar op haar, waardoor ze in 2005 besluit de overstap te maken naar de functie van studietrajectbegeleider aan de faculteit Dierengenees-

kunde. Mevrouw Steenhaut heeft de afgelopen periode technische kennis kunnen opbouwen in de materie. Ondanks deze inhoudelijke kennis merken we een aantal duidelijke aandachtspunten op in het profiel van mevrouw Steenhaut, waardoor we een negatief advies uitbrengen ten aanzien van een statutaire aanstelling in de functie van studietrajectbegeleider. Mevrouw Steenhaut heeft het niet gemakkelijk om met stresssituaties om te gaan. Haar communicatieve vaardigheden komen tijdens stressmomenten sterk onder druk te staan: zowel de verbale als non-verbale communicatie is zeer snel en onzeker, waardoor ze een uiterst zenuwachtige indruk maakt. Hoewel mevrouw Steenhaut aangeeft dat ze zich comfortabel voelt om voor een grote groep te communiceren, formuleren we enige bedenkingen hieromtrent, aangezien ze al moeilijkheden ervaart in een een-op-een gesprek. Wanneer ze wordt geconfronteerd met periodes van hoge werkdruk, merken we dat ze het niet gemakkelijk heeft om het overzicht te bewaren. Mevrouw Steenhaut legt de lat zeer hoog voor zichzelf, en op sommige momenten zelfs te hoog voor haar kunnen. We menen dat mevrouw Steenhaut er baat bij kan hebben om grondig te reflecteren over haar loopbaan en over de job die haar zowel voldoening als innerlijke rust kan geven. Mevrouw Steenhaut haalt bovendien uitzonderlijk slechte resultaten op de test die peilt naar abstracte en verbale intelligentie: haar scores zijn van een zeer zwak niveau in vergelijking met de referentiegroep van personen met een Masterdiploma. Ze verwerkt de gegevens aan een zeer laag tempo en met een lage graad van nauwkeurigheid. Inzake samenwerken met anderen merken we dat mevrouw Steenhaut zich minder sterk toont inzake het bespreekbaar maken van bedenkingen, het geven en krijgen van feedback en het aankaarten van conflictsituaties: ze kan geneigd zijn deze veeleer uit de weg te gaan, dan de zaken actief in handen te nemen en uit te klaren.”

13. De formele-motiveringsverplichting strekt ertoe de betrokkene in kennis te stellen van de redenen waarom een voor haar ongunstige beslissing is genomen derwijze dat zij zich, met de ter beschikking staande rechtsmiddelen, tegen dat besluit kan verweren door aan te tonen dat de tot uiting gebrachte motieven niet gegrond zijn. Daaruit volgt dat, wanneer de betrokkene op een andere wijze dan door de formele motivering de motieven van de bestuurshandeling heeft leren kennen en die kennisneming zich heeft voorgedaan in omstandigheden die haar recht om zich in rechte te verweren tegen die handeling niet in het gedrang brengen, te haren opzichte het doel van de formele motivering is bereikt.

14. Verzoekster heeft als stuk 6 en nogmaals als bijlage bij stuk 9 bij haar verzoekschrift afschriften gevoegd van de haar betreffende “assessment resultaten”, “[r]apport gemaakt op 18/01/2008”. Dit rapport bevat overzichten van de door haar behaalde scores op de door Hudson afgenomen testen én de

hiervoor *sub* 12 aangehaalde, onder woorden gebrachte beoordeling die is opgenomen in het eindrapport. Eveneens uit stuk 9 blijkt dat dit verslag aan verzoekster is overhandigd op 18 januari 2008 door Hudson, omdat verzoekster zich met haar raadsman en een gerechtsdeurwaarder naar het selectiekantoor heeft begeven en er uitdrukkelijk om de overhandiging van haar dossier heeft gevraagd.

Het mag verzoekster dan wel enige moeite hebben gekost om haar dossier in handen te krijgen, dan nog blijft het een feit dat zij op 18 januari 2008 haar dossier rechtstreeks van Hudson heeft gekregen en aldus op de hoogte was van de materiële motieven van haar uitsluiting uit de selectie, waarvan zij mocht veronderstellen, tegen het licht van het toewijzingsreglement en de notulen van de raad van bestuur van 22 februari 2010, dat ze noodzakelijk door de raad van bestuur waren bijgevalen.

Het was verzoekster dan ook mogelijk om haar kritiek inhoudelijk uit te werken en zich tegen de materiële motivering te verweren -wat zij overigens in het derde middel ook doet- zodat het doel van de formele-motiveringsplicht bereikt is.

15. Het middel, voor zover het de schending aanvoert van de formele-motiveringsplicht, is niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

B. Zesde middel

Standpunt van de partijen

16. Verzoekster voert in haar memorie van wederantwoord een nieuw, zesde middel aan. Hierin voert zij de schending aan van de artikelen 10, 11, 12 en 13 van het toewijzingsreglement, “samengenomen met artikel 5, 7° van het Decreet van 13 april 1999 betreffende de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest, artikel 15 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 2000 tot uitvoering van het decreet van 13 april 1999 betreffende de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest en artikel 1.A.4° van de Bijlage II bij voornoemd besluit van 8 juni 2000, zijnde de Algemene Gedragscode, met het

beginsel van de fair play, het onpartijdigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, meer bepaald de procedurele zorgvuldigheidsnorm”.

Uit het toewijzingsreglement is af te leiden, ook al staat het er niet uitdrukkelijk, dat er een objectieve en betrouwbare selectie moet gebeuren en dat het selectiebureau zich aan de wettelijke verplichtingen moet houden. Verwerende partij is ertoe gehouden een “eerlijke competitie tussen de kandidaten te garanderen”.

Verwerende partij heeft tijdens een intakegesprek voor het begin van de preselectie aan de consulent van Hudson evenwel te kennen gegeven dat zij niet tevreden was over de manier waarop verzoekster haar functie vervulde. Hierdoor komt de objectiviteit en de onpartijdigheid van de selectie in het gedrang en is op zijn minst het risico ontstaan dat de consulent zich door deze negatieve uitlatingen heeft laten beïnvloeden. Er blijkt in elk geval een negatieve vooringenomenheid ten aanzien van verzoekster vanwege verwerende partij.

17. In de laatste memorie antwoordt verwerende partij dat de redenen waarom verzoekster niet werd geselecteerd te lezen staan in het zogenaamd geïntegreerd rapport van Hudson, dat is bijgevalen door de selectiecommissie. Daarin is niets terug te vinden over het functioneren van verzoekster bij verwerende partij op grond van haar arbeidsovereenkomst.

In de door verzoekster tegen Hudson aanhangig gemaakte zaak voor de burgerlijke rechter wordt in het vonnis vastgesteld “dat de eiseres niet aantoonde dat de verweerster haar niet op een respectvolle en objectieve manier zou hebben behandeld”, dat “[h]et feit dat zij er door de Universiteit Gent werd van op de hoogte gebracht dat men niet tevreden was over het functioneren van de eiseres, [...] moeilijk als een fout van de verweerster [kan] worden beschouwd” en dat “[u]it geen enkel concreet gegeven blijkt dat [de consulent C.S. van Hudson] tijdens het gesprek met de eiseres vooringenomen zou geweest zijn. Een fout van de verweerster ligt dan ook niet voor”. Meteen is volgens verwerende partij met gezag van gewijsde vastgesteld dat er geen verband te ontwaren is tussen de beweerde onpartijdigheid vanwege verwerende partij en de testresultaten. Zo er al sprake zou kunnen zijn van (een schijn van) partijdigheid in hoofde

van verwerende partij -“quod non”- dan kan niet in ernst worden beweerd dat deze heeft doorgewerkt op het niveau van het selectiebureau.

Beoordeling

18. Ingevolge het aanvaarden van de opdracht door Hudson heeft op onbekende datum een intakegesprek plaatsgevonden tussen de consulent C.S. die de selectieopdracht zou uitvoeren en afgevaardigden van de verwerende partij, waaronder decaan H. Debrabander en beleidsmedewerker W. Defoort. In het “intakeverslag” over het gesprek, dat verzoekster als stuk 13 overlegt, wordt onder meer het volgende gesteld:

“Binnen de Logistieke Dienst Onderwijs heeft men op heden een ploeg bestaande uit 1 FSA, 1 KSO, 1 STB en het monitoraat. De studietrajectbegeleider is momenteel aangesteld door middel van een tijdelijk contract. De faculteiten krijgen op heden de kans om de contractuele betrekking uit te schrijven als een statutaire functie. Mevrouw Steenhaut voert de functie van studietrajectbegeleider zo’n jaar uit, doch men is ontevreden over haar werk.”

Verzoekster wordt door verwerende partij niet tegengesproken waar zij stelt dat zij pas in het kader van de door haar gevoerde burgerlijke procedure, op 1 augustus 2008 kennis kreeg van dit verslag over het intakegesprek. Het zesde middel kon bijgevolg in de memorie van wederantwoord nog op ontvankelijke wijze worden aangevoerd, hetgeen verwerende partij overigens niet betwist.

19. De decaan H. Debrabander en beleidsmedewerker W. Defoort waren ook lid van de (vijf leden tellende) selectiecommissie die de eindselectie deed en hadden klaarblijkelijk een centrale rol in de gehele wervingsprocedure.

20. Zoals verzoekster ook opmerkt, mag noch kan het inschakelen van een extern selectiebureau het bestuur ervan vrijstellen om het gelijkheidsbeginsel na te leven (en te doen naleven) bij de procedure die tot een aanwerving in het openbaar ambt leidt. Het toewijzingsreglement, zoals hiervóór samengevat, geeft ook daarvan blijk.

Zou er in beginsel geen bezwaar zijn geweest om aan het selectiebureau het personeelsdossier van verzoekster ter informatie te bezorgen, omdat de in dat dossier opgenomen evaluaties van verzoekster regelmatig door haar van commentaar konden zijn voorzien of zelfs met de beschikbare beroepsmiddelen zijn bestreden, dan is het in de voorliggende zaak anders verlopen. Verwerende partij heeft, dan nog bij monde van twee personen die naderhand ook zouden zeten in de selectiecommissie, aan het selectiebureau klaar en duidelijk te verstaan gegeven dat zij over verzoekster ontevreden was. Een appreciatie, waartegen verzoekster geen verweer had en die, overigens, met de haar formeel gegeven evaluatie niet lijkt te sporen.

Terecht werpt verzoekster hier tegen dat de noodzakelijke objectiviteit alzo zoek is en mag zij aanvoeren dat deze handelwijze een “gelijke competitie” tussen de kandidaten dwarsboomt.

21. Het door verwerende partij geciteerde vonnis van de gewone rechter doet niet anders besluiten. Daargelaten nog dat er beroep tegen ingesteld is, doet het enkel uitspraak over de vraag of Hudson al dan niet de wet op de private arbeidsbemiddeling heeft nageleefd en stelt het in het bedoelde citaat enkel vast dat Hudson géén dergelijke fout kan begaan door een mededeling die niet van het selectiebureau uitgaat maar van de Universiteit Gent.

22. Verwerende partij heeft onzorgvuldig gehandeld en alzo de gelijke toegang tot het openbaar ambt gehypothekeerd. Haar handelwijze tast de wettigheid aan van de beide bestreden beslissingen. Het middel is in de besproken mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de raad van bestuur van de Universiteit Gent van 22 februari 2008 waarbij Baptist Matthys wordt toegelaten tot de stage in de functie van voltijds directiemedewerker (studietrajectbegeleider) en de daaraan voorafgaande impliciete weigering van de selectiecommissie om Veerle Steenhaut uit te nodigen voor de eindselectie.

2. De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest